

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 42

- 42,1 וַיֵּרָא יַעֲקֹב, כִּי יֵשׁ-שָׂבֵר בְּמִצְרַיִם; וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבִנָּיו, לְמָה תִּתְכַּוְּאוּ.
 42,2 וַיֹּאמֶר--הֲנֵה שְׂמַעְתִּי, כִּי יֵשׁ-שָׂבֵר בְּמִצְרַיִם; רַדּוּ-שָׂמָּה וְשִׁבְרוּ-לָנוּ מִשָּׂם, וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת.
 42,3 וַיֵּרְדוּ אַחֵי-יוֹסֵף, עִשְׂרֵה, לְשֹׁבֵר בָּר, מִמִּצְרַיִם.
 42,4 וְאֶת-בְּנֵימִן אַחֵי יוֹסֵף, לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אֶחָיו: כִּי אָמַר, פֶּן-יִקְרָאנוּ אֶסּוֹן.
 42,5 וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים: כִּי-הָיָה הַרְעָב, בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
 42,6 וַיֹּסֵף, הוּא הַשְּׁלִיט עַל-הָאֶרֶץ--הוּא הַמְּשַׁבֵּר, לְכָל-עַם הָאֶרֶץ; וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף, וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ אַפַּיִם אַרְצָה.
 42,7 וַיֹּרָא יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו, וַיִּכְרַם; וַיִּתְנַכַּר אֲלֵיהֶם וַיַּדְבֵּר אִתָּם קִשּׁוֹת, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֵאֵין בָּאתֶם, וַיֹּאמְרוּ, מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשֹׁבֵר-אֶכְלָל.
 42,8 וַיִּכַּר יוֹסֵף, אֶת-אֶחָיו; וְהֵם, לֹא הִכְרָהוּ.
 42,9 וַיִּזְכַּר יוֹסֵף--אֵת הַחֲלֹמוֹת, אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם; וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְרַגְלִים אַתֶּם, לְרֹאוֹת אֶת-עֲכוֹת הָאֶרֶץ בָּאתֶם.
 42,10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, לֹא אֲדֹנָי; וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ, לְשֹׁבֵר-אֶכְלָל.
 42,11 כָּלָנוּ, בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד וְאֶחָד; כְּנִים אֲנַחְנוּ, לֹא-הָיָה עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים.
 42,12 וַיֹּאמֶר, אֲלֵיהֶם: לֹא, כִּי-עֲכוֹת הָאֶרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת.
 42,13 וַיֹּאמְרוּ, שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי עַבְדֶּיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד--בְּאֶרֶץ כְּנָעַן; וְהֵנָּה הִקְטַן אֶת-אָבִינוּ הַיּוֹם, וְהָאֶחָד אֵינּוּ.
 42,14 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, יוֹסֵף: הוּא, אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר--מְרַגְלִים אַתֶּם.
 42,15 בָּזֹאת, תִּבְחַנוּ: חֵי פְרַעֲה אִם-תִּצְאוּ מִזֶּה, כִּי אִם-בָּבוֹא אַחֵיכֶם הִקְטַן הֵנָּה.
 42,16 שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד, וַיִּקַּח אֶת-אֶחֶיכֶם, וְאִתֶּם הָאֶסְרוּ, וַיִּבְחַנוּ דְּבָרֵיכֶם הֲאֵמַת אַתֶּם; וְאִם-לֹא--חֵי פְרַעֲה, כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם.
 42,17 וַיֹּאסֵף אִתָּם אֶל-מִשְׁמֶר, שְׁלֹשֶׁת יָמִים.
 42,18 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, זֹאת עָשׂוּ וְחִיו; אֶת-הָאֱלֹהִים, אֲבִי יִרְאֵ.
 42,19 אִם-כְּנִים אַתֶּם--אֶחֶיכֶם אֶחָד, וַיֹּאסֶר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶּם; וְאִתֶּם לָכוּ הַבִּיאוּ, שָׂבֵר כַּעֲבוֹן בְּתֵיכֶם.
 42,20 וְאֶת-אֶחֶיכֶם הִקְטַן תְּבִיאוּ אֵלַי, וַיֹּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ; וַיַּעֲשׂוּ-כֵן.
 42,21 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו, אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל-אֶחָיו, אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת וּפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוּ אֵלָינוּ, וְלֹא שָׁמַעְנוּ; עַל-כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ, הַצָּרָה הַזֹּאת.
 42,22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אִתָּם לֵאמֹר, הַלּוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל-תִּקְטְאוּ בְּיַלְד--וְלֹא שָׁמַעְתֶּם; וְגַם-דָּמוֹ, הֵנָּה נִדְכָּשׁ.
 42,23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ, כִּי שָׁמַע יוֹסֵף: כִּי הִמְלִיץ, בִּינְתֶם.
 42,24 וַיֹּסֵב מַעֲלִיָּהֶם, וַיִּבֶר; וַיֵּשֶׁב אֲלֵיהֶם, וַיַּדְבֵּר אֲלֵיהֶם, וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת-שְׁמֵעוֹן, וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם.
 42,25 וַיִּצַּו יוֹסֵף, וַיִּמְלֵאוּ אֶת-כְּלֵיהֶם בָּר, וַלְהִשִּׁיב כֶּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל-שָׁקוֹ, וְלִתֵּת לָהֶם צִדָּה לְדַרְךָ; וַיַּעַשׂ לָהֶם, כֵּן.
 42,26 וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שַׁבְּרָם, עַל-חֲמֹרֵיהֶם; וַיֵּלְכוּ, מִשָּׂם.
 42,27 וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת-שָׁקוֹ, לִתֵּת מִסְפּוֹא לְחֲמֹרוֹ--בְּמִלּוֹן; וַיִּרְא, אֶת-כֶּסֶפוֹ, וְהֵנָּה-הוּא, בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ.
 42,28 וַיֹּאמֶר אֶל-אֶחָיו הַיּוֹשֵׁב כֶּסֶפִי, וְגַם הֵנָּה בְּאֲמַתְחָתִי; וַיֵּצֵא לָבָם, וַיִּסְרְדוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו לֵאמֹר, מֵה-זֹאת עָשָׂה אֲלֵהֶם, לָנוּ.
 42,29 וַיָּבֹאוּ אֶל-יַעֲקֹב אַבְיָהֶם, אַרְצָה כְּנָעַן; וַיִּגִּידוּ לוֹ, אֵת כָּל-הַקִּרְתִּי אִתָּם לֵאמֹר.
 42,30 דָּבַר הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאֶרֶץ, אֲתָנוּ--קִשּׁוֹת; וַיִּתֵּן אֹתָנוּ, כַּמְרַגְלִים אֶת-הָאֶרֶץ.
 42,31 וַזָּאֵר אֵלָיו, כְּנִים אֲנַחְנוּ: לֹא הִיָּינוּ, מְרַגְלִים.
 42,32 שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵי אֲנַחְנוּ אַחִים, בְּנֵי אָבִינוּ; וְהָאֶחָד אֵינּוּ, וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת-אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.

- 42,33 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ, הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ, בְּזֹאת אֲדַע, כִּי כְנִים אַתֶּם: אַחֲיִכֶם הָאֶחָד הֵנִיחוּ אֵתִי, וְאֶת-רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ לָלוֹ. וְהִבִּיאוּ אֶת-אַחֲיֶכֶם הַקָּטָן, אֵלַי, וְאֲדַעָה כִּי לֹא מְרַגְלִים אַתֶּם, כִּי כְנִים אַתֶּם; אֶת-אַחֲיֶכֶם אֶתֵּן לָכֶם, וְאֶת-הָאָרֶץ תִּסְתְּרוּ. וַיְהִי, הֵם מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם, וְהִנֵּה-אִישׁ צָרוּר-בְּסֶפֶן, בְּשִׁקּוֹ; וַיֵּרְאוּ אֶת-צָרוֹת כְּסִפְיָהֶם, הִמָּה וְאַבְיָהֶם--וַיֵּיכְרוּ.
- 42,34
- 42,35 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אַבְיָהֶם, אֵתִי שְׂכַלְתֶּם: יוֹסֵף אֵינְנִי, וְשִׁמְעוֹן אֵינְנִי, וְאֶת-בְּנֵימֵן תִּקְחוּ, עָלַי הִיוּ כָלָה.
- 42,36
- 42,37 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן, אֶל-אַבְיוֹ לֵאמֹר, אֶת-שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית, אִם-לֹא אַבְיָאֵנוּ אֵלֶיךָ; תִּנֶּה אֹתוֹ עַל-יָדֵי, וְאַנִּי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ.
- 42,38 וַיֹּאמֶר, לֹא-יָרֵד בְּנֵי עִמְכֶם: כִּי-אַחִיו מֵת, וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאַר, וְקִבְּרָהוּ אֶסֶן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ, וְהוֹרְדְתֶם אֶת-שִׁיבְתֵי בְּיָוֶן, שְׂאוּלָה.